

Autor: Greg Johnson

Guillaume Faye je významným myslitelem a teoretikem francouzské Nové pravice. Jeho reputace vizionáře a ikonoklasta vyvolala celosvětový zájem o jeho díla dlouho předtím, než byly první tituly přeloženy z francouzštiny do dalších jazyků. Michael O'Meara si získal vděčnost řady lidí tím, že Fayeho spisy překládá do angličtiny a uvádí je do anglicky mluvícího prostředí – a i dále, jelikož angličtina je *lingua franca* současnosti.

Nejnovější O'Mearova kniha „Guillaume Faye and the Battle of Europe“ (*Guillaume Faye a bitva o Evropu*) je sbírkou deseti esejů, recenzí a úvodních slov k Fayeho hlavním dílům. Publikace také dále obsahuje tři krátké překlady a nový „Úvod“: „Proč číst Guillaume Fayeho“, které se zabývá silnými a slabými stránkami Fayeho myšlení a tvorby. Tato útlá antologie o celkovém rozsahu 130 stran je ideálním úvodem do Fayeho díla, který bez problémů přečtete za jedno odpoledne.

Faye, stejně jako ostatní představitelé Nové pravice a identitárního hnutí na světě, jedná na základě pocitu nebezpečí: vládnoucí systém – liberální, demokratický, kapitalistický, rovnostářský, globalistický – přivedl bílou rasu ve všech jejích domovinách na cestu do záhuby, prostřednictvím upadající míry porodnosti, výměnou indigenní rasy přistěhovalcům a rasovým míšením. **Pokud máme přežít, musíme pochopit jak tento Systém funguje, kritizovat jej a zformovat alternativu, která zabezpečí přežití a rozkvět naší rasy.** Teprve potom musíme přijít na způsob, jak tyto myšlenky uvedeme do praxe.

Fayeho přístup se mi líbí z řady důvodů.

Za prvé, myslí ve velkém. Chce navrátit celou Evropu zpět Evropanům. Dále, k zabezpečení přežití Evropy vůči ostatním rasám a mocenským blokům, Faye předpovídá vytvoření

obrovského impéria – Eurosibiře, rozkládající se od Islandu k břehům Pacifiku, s federativním uspořádáním a autarkickou ekonomikou. Pouze takové impérium bude schopno čelit soupeření ostatních ras v přelidněném světě se stále ubývajícími přírodními zdroji.

Za druhé, myslí v rasové dimenzi. Nebojí se odpovědět na otázku „Kdo jsme?“ a jeho odpověď je kategoricky rasová, nikoli jen kulturní, náboženská nebo etnická: bílí lidé jsou rozsáhlá rodina, pocházející ze společných kořenů, sahajících až ke konci poslední doby ledové. Faye samozřejmě chápe, že v rámci impéria stojí za to zachovat kulturní a etnické identity, ovšem ne na úkor širšího rasového celku.

Za třetí, Faye není luddita nebo primitivista. Cení si našeho dědictví, přitahují ho však méně vnější společenské a kulturní formy, než vitální hnací síly, které je vytvořily a vyjadřují se v nich. Faye chce také učinit zadost faustovské touze evropského člověka směrem k objevování, dobrodružství, vědě a technologii. Faye „archeofuturismus“ usiluje o spojení vitálních, archaických, biologicky založených hodnot s moderní vědou a technologií.

Za čtvrté, Faye mluví o kolapsu civilizace více, než jako o jevu způsobeném výhradně zvnějšíku. Víme již předem, že neudržitelný Systém nemůže být udržován při životě donekonečna a že jistá forma kolapsu je nevyhnutelná. Faye proto poskytuje detailní, systematickou a drtivě přesvědčivou analýzu toho, jak je blížící se kolaps současného Systému může docela dobře zaniknout konvergencí katastrof. Samozřejmě, potřebujeme být připraveni až kolaps přijde. Potřebujeme jasný metapolitický rámec myšlení a organizovanou, rasově uvědomělou komunitu, která bude schopná po vypuknutí kolapsu zabránit tomu, aby byl kolabující Systém pouze přejmenován, nebo nahrazen stejným etnocidiálním režimem.

Za páté, Faye je rozhodný kritik křesťanství jako primárního zdroje morálního univerzalizmu, rovnostářství a individualismu, které považuje za základy našeho současného úpadku.

O'Mearova kritika Fayeho se soustřeďuje na čtyři oblasti:

Za prvé, O'Meara si myslí, že Faye příliš faustiánský a futurista, což je obzvláště zřejmé v jeho zájmu o transhumanismus, genetické inženýrství a eugeniku, které neberou lidskou přirozenost jako neměnnou realitu a standard. O'Meara to nazývá nihilismem. (To je mimochodem argument C.S. Lewise v jeho knize „*The Abolition of Man*,“ *Zničení člověka*). O'Meara si rovněž myslí, že Faye je příliš empirický ve svém přístupu ke vědě a také příliš lehce schopen zamítat tradiční představy o posvátnu. To jsou ale, přirozeně, příliš obecné námitky. Příliš obecné na to, aby byly uspokojivé. Myslím, že by O'Meara měl vyložit své metafyzické a morální karty na stůl. Je snad křesťanem, dualistou, tradicionalistou, platonikem či snad něčím jiným?

Za druhé, podle O'Meary je Faye přes příliš fixován na islám jako nepřítele Evropy, a to jej vede k podceňování role globalistických, liberálních, amerických a židovských sil a jejich role při otevírání Evropy islamizaci. Z tohoto hlediska je O'Mearova kritika naprosto přesná.

Za třetí, vzhledem k tomu, že Faye vnímá islám jako úhlavního nepřítele Evropy, pojímá Izrael

a globální židovskou lobby jako spojence. Tento Fayeho postoj měl v minulosti devastující efekt na Fayeho pověst v části nacionalistických kruhů. Rovněž se zmírnil i jeho kritický přístup k Americe, citadele globalismu, kapitalismu, liberalismu a židovské moci. I v tomto bodě naprosto souhlasím s O'Mearovou kritikou.

Za čtvrté, O'Meara má výhrady k Fayeho kritice křesťanství a jde až tak daleko, že připomíná, že křesťanství vytvořilo a civilizovalo Evropu (jakoby Řecko a Řím nebyly civilizované) a „zachovalo mnoho z řecko-románské tradice“ (ve skutečnosti jen to, co nepokládalo za vhodné přímo zničit nebo ponechat zpustnout).

Nedávno jsem podporoval kandidaturu černého kardinála, aby byl zvolen novým papežem. To proto, abych už nemusel trpět katolické apologety, kteří citují absurdní Bellocův výrok, že „Evropa je víra a víra je Evropa.“ Ve skutečnosti je křesťanství univerzalistické náboženství, nikoli etnické náboženství. Nikdy nebylo spoutáno výhradně s Evropou. V současnosti jsou zvětšiny jeho následovníci barevní a prožívá svůj rozkvět zejména v neevropských zemích.

Nadto Evropané zde byli dávno před křesťanstvím a budou tu dlouho poté, co se křesťanství stane stejně mrtvým náboženstvím jako mithraismus. Pokud však naše rasa přežije křesťanství, tak to nebude díky křesťanství samotnému, které je v současné době naprosto a aktivně nepřátelské k našemu rasovému přežití. Křesťanství se nachází ve stavu zoufalé potřeby po rasové Reformaci.

Takže zatímco rasově uvědomění křesťané útočí na protikřesťanský kurz na pravici mumifikováním tradicionalistické formy náboženství, nebo propagací sebecenzury, tvrdíc že křesťané by měli raději by přistoupí na konec vlastní rasy, než tolerovat kritiku, moje odpověď je dvojí:

1. Existující církve jsou objektivně zamířené proti bílým a nepřestanou takovými dokud neuvidí, že jejich vlastní přežití je ohroženo kritikou od lidí jako Faye a mnoha dalších. Z toho důvodu protikřesťansky orientovaní představitelé Nové pravice jsou de facto spojenci křesťanské Nové pravice, dokazujíc že skutečně požadují reformu svých církví.

2. Rasově uvědomělí křesťané potřebují zaměřit svoji energii na boj s protibílými postoji ve svých církvích, spíše než vůči protikřesťanským postojům mezi bílými.

Pohané a novopohané nepostrádají smysl pro posvátno. Stejně tak si uvědomují křesťanský přínos evropské kultuře. Nepotřebujete být křesťanem, abyste si mohli vážít Matoušových pašijí J. S. Bacha o nic více, jako nepotřebujete věřit v Dia k pochopení krásy Aischyla a Sofokla. Obojí jsou nejvyššími vyjádřeními našeho rasového ducha, bez ohledu na jejich spojení s mrtvými nebo umírajícími náboženstvími. A sám Faye říká, že bude bojovat vůči snaze proměnit evropské katedrály v mešity, i kdyby se biskupové pokoušeli dobrovolně odevzdat klíče. A kromě několika chuligánů, schopných zapálit kostely si myslím, že většina novopohanů by udělala to, co Faye.

Slovíčkaření stranou, zkrátka silně doporučuji knihu Guillaume Faye Bitva o Evropu. Dlouho

poté, co Arktos vydá všechny Fayeho díla, se budou potenciální čtenáři obracet k O'Mearovi jako k základnímu přehledu a orientaci, než se ponoří do Fayeho díla. Tato publikace by neměla chybět v žádné knihovně.

Recenze Grega Johnsona *Guillaume Faye & the Battle of Europe* byl převzat ze stránek Counter-Currents Publishing.